

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«21» травня 2025 року

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області капітан поліції Пошкурлат В.І., розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №12024052770000217 від 02 травня 2024 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Солопінна Ігоря Петровича, 21 червня 1978 року народження, уродженця м. Донецьк Донецької області, громадянина України, паспорт громадянина України

, зареєстрованого за адресою:

, раніше не судимого, РНОКШП -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадяннимом України посади, пов'язаній з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, території України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінені та використана без її згоди.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами статей 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Газзкскими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України 16 листопада 1994 року до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією підписаного 31 травня 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави України та міжнародним протиправним дінням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Проте всупереч вказаним нормам, Російська Федерація грубо порушуючи свої зобов'язання, встановлені такими міжнародними актами: Статут ООН, відповідно до якого держави-члени повинні розв'язувати будь-які спори

мирними засобами та утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування (частини 3 і 4 статті 2); Гельсінський Заключний акт Ради з безпеки та співробітництва в Європі, підписаний 1 серпня 1975 року, відповідно до якого її держави-учасники визнають непорушними кордони всіх держав у Європі та утримуються від будь-яких дій, спрямованих на захоплення частини або всієї території будь-якої держави-учасника (частина 1, розділ III); Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, який зафіксував зобов'язання Російської Федерації, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки; Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікований обома сторонами 14 січня 1998 року, згідно з яким Україна та Російська Федерація відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Народи з безпеки і співробітництва в Європі поважають територіальну цілісність одна одної і підтверджують непорушність кордонів, що існують між ними (стаття 2), здійснила збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними і протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалася у квітні 2014 року, коли контролювані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення "Донецької народної республіки" (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери "ДНР" та "ЛНР", серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами Російської Федерації батальйон "Восток", а також задіяні такі озброєні групи найманців як "Русский сектор" та "Оплот". За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської областей, здійснено збройні напади на частини українських Сухопутних військ та літаків Повітряних сил Збройних Сил України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державо-агресором.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

25 вересня 2018 року в ході позачергового з'їзду активу так званого «Общественного Движения «Донецкая Республика» (далі – ОД «ДР») Пушиліна Д.В. обрано «Председателем ОД «ДР».

20 листопада 2018 року за результатами так званого всенародного голосування Пушилін Д.В., обраний головою так званої «ДНР», та будучи головою органів виконавчої влади почав виконання своїх повноважень на територіях, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свого діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невідомі особи на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключеного акту Народи з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на втреття підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовим агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилини 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з тривалою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжено та він діє і на теперішній час.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими

територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російського Федерацією території України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російського Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

У результаті ведення агресивної війни з боку Російської Федерації проти України відповідно до переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російського Федерацією, затвердженого Наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 748 від 23.04.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російського Федерацією» території м. Маріуполя Маріупольської територіальної громади вважається тимчасово окупованою з 21.05.2022.

Далі, представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території м. Маріуполь, Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російського Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входять органи і структура, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь, Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне вклюдення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

03.06.2015 «Постановленням совета министров донецкой народной республики» № 10-46 «Об утверждении Положения и структуры Министерства культуры донецкой народной республики» було затверджено положення та структуру «Министерства культуры Донецкой народной республики», яке функціонує на тимчасово окупованій території за адресою: м. Донецьк, вул. 50 років СРСР, буд. 149, не передбачене законодавством

України та на яке незаконно покладено функції виконавчого органу влади України.

12.08.2016 «Постановлением Народного Совета днр» прийнято «закон» днр №145-ІНС «О театрах и театральной деятельности», яким визначено загальні положення театрів як юридичних осіб у складі днр, установчі документи театрів, державну політику театральної діяльності у сфері днр та повноваження керівника театру.

12.05.2022 «Постановлением государственного комитета обороны Донецкой народной республики» № 54 «Об организации деятельности государственного бюджетного учреждения культуры на территории города Мариуполя» створено «Государственное бюджетное учреждение «Мариупольский республиканский академический орденна знака почста русский драматический театр» (надалі – «ГБУ ДНР МРДТ»), яке входить до сфери управління «Министерства культуры Донецкой народной республики» і розташоване за адресою: м. Маріуполь, Центральний район, проспект Металургів, буд. 52 та майно належить театру на праві оперативного управління.

Окрім цього, зазначеним «Постановлением» визначено, що «ГБУ ДНР МРДТ» входить до сфери управління «Министерства культуры Донецкой народной республики» та звернуто у «державну власність, ДНР».

Відповідно до «Федерального закона РФ «О некоммерческих организациях» від 12.01.1996 р. № 7-ФЗ (надалі – мовою оригіналу) «Государственными, муниципальными учреждениями признаются учреждения, созданные Российской Федерацией, субъектом Российской Федерации и муниципальным образованием. Государственные, муниципальные учреждения создаются органами публичной власти федеральной территории от имени Российской Федерации или от имени федеральной территории с учетом положений федерального закона о федеральной территории. Бюджетным учреждением признается некоммерческая организация, созданная Российской Федерацией, субъектом Российской Федерации или муниципальным образованием для выполнения работ, оказания услуг в целях обеспечения реализации предусмотренных законодательством Российской Федерации полномочий соответствующих органов государственной власти (государственных органов), органов публичной власти федеральной территории или органов местного самоуправления в сферах науки, образования, здравоохранения, культуры, социальной защиты, занятости населения, физической культуры и спорта, а также в иных сферах.

Бюджетное учреждение осуществляет в порядке, определенном Правительством Российской Федерации, высшим исполнительным органом государственной власти субъекта Российской Федерации; органом публичной власти федеральной территории, местной администрацией муниципального образования, полномочия соответственно федерального органа государственной власти (государственного органа), исполнительного органа государственной власти субъекта Российской Федерации, органа публичной власти федеральной территории, органа местного самоуправления

по исполнению публичных обязательств перед физическим лицом, подлежащих исполнению в денежной форме».

Досудовим розслідування встановлено, що у громадянина України Солоніна Ігоря Петровича, обізаного про факт ведення Російського Федерцією агресивної війни проти України з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу вказаної держави, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані її території, виник умисел на співпрацю з представниками держави агресора.

Починаючи, не пізніше 25.08.2022 року (більш точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлена), громадянин України Солонін І.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Маріуполі, Донецької області, діючи умисно, реалізуючи свій злочинний умисел, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, надав добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою держави-агресора, зокрема на їх пропозицію обійняти посаду, пов'язану з провадженням господарської діяльності, був призначений на посаду «генерального директора» - «государственного бюджетного учреждения «Мариупольский республиканский академический орденна знака почта русский драматический театр Министерства культуры Донецкой народной республики», який розташований за адресою: м. Маріуполь, Центральний район, проспект Металургів, буд. 52, створеного на тимчасово окупованій території окупаційною адміністрацією держави-агресора, надавши при цьому добровільну згоду на виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території.

В подальшому, продовжуючи свій злочинний умисел на співпрацю з окупаційною адміністрацією країни агресора, Солонін Ігор Петрович, перебуваючи на посаді «генерального директора - «государственного бюджетного учреждения «Мариупольский республиканский академический орденна знака почта русский драматический театр Министерства культуры Донецкой народной республики тимчасово окупованого м. Маріуполя, Донецької області, більш точного місця та часу не встановлено, з 25.08.2022 зайняв посаду «генерального директора – «государственного бюджетного учреждения «Мариупольский республиканский академический орденна знака почта русский драматический театр Министерства культуры Донецкой народной республики».

Таким чином, Солонін І.П. перебуваючи на вказаній вище посаді, виконує наступні організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, а саме: (даді - мового оригіналу):

- руководит творческой, производственной и финансово-экономической деятельностью театра;

- организует работу и взаимодействие артистического, художественного, управленческого персонала и работников структурных подразделений театра, направляет их деятельность на развитие и совершенствование творческо-производственного процесса с целью создания наиболее благоприятных условий для коллективного творчества с учетом конкретных художественных и социальных задач;

- издает приказы (распоряжения) по всем направлениям деятельности театра;

- утверждает по представлению главного режиссера (художественного руководителя, руководителя художественной и литературной части) календарные и перспективные репертуарные планы новых и капитально возобновляемых постановок, составы постановочных групп и исполнителей, эскизы и макеты оформления, планы и графики работ над новыми и капитально возобновляемыми постановками; определяет их готовность и принимает решения об их публичном исполнении;

- по представлению главного режиссера (художественного руководителя, руководителя художественной и литературной части) заключает договоры авторского заказа на создание литературных (музыкальных) произведений для формирования репертуара театра;

- обеспечивает выполнение театром всех обязательств перед зрителями (слушателями), работниками, авторами и исполнителями произведений, федеральным, региональным и местным бюджетами, государственными внебюджетными социальными фондами, поставщиками, заказчиками;

- принимает меры по обеспечению театра квалифицированными кадрами, рациональному использованию работников организации, развитию их профессиональных знаний и умений, созданию безопасных и благоприятных для жизни и здоровья условий труда, соблюдению требований трудового законодательства;

- обеспечивает повышение эффективности творческо-производственной деятельности, применение принципа материальной заинтересованности и ответственности каждого работника за порученное ему дело и результаты работы всего коллектива, выплату заработной платы в установленные сроки;

- совместно с трудовым коллективом, представительным органом работников обеспечивает на основе принципов социального партнерства разработку, заключение и выполнение коллективного договора, соблюдение трудовой, творческой и производственной дисциплины;

- принимает решения по вопросам, касающимся финансово-экономической, творческой и производственной деятельности театра, неся ответственность за последствия принимаемых решений;

- организует своевременный капитальный и текущий ремонт здания театра, а также регулярное техническое обслуживание оборудования и инвентаря;

- обеспечивает соблюдение законности в деятельности театра и осуществлении ее хозяйственно-экономических связей, использование

правовых средств для финансового управления и функционировании в рыночных условиях, укреплении договорной и финансовой дисциплины, регулирования социально-трудовых отношений;

- защищает имущественные интересы театра в суде, органах государственной власти и местного самоуправления;

- обеспечивает представление отчетности о деятельности театра.

Використовуючи отримані повноваження, Солонін І.П. здійснює та координує всі види господарської діяльності установи, організовує роботу, вирішує питання в межах наданих йому повноважень, доручає виконання окремих організаційно-господарських функцій іншим особам, здійснює впровадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Таким чином, громадянин України Солонін Ігор Петрович, добровільно обійняв вказану посаду, що передбачає виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території російською федерацією, а саме: у «Государственное бюджетное учреждение «Мариупольский республиканский академический орденна знака почета русский драматический театр Министерства культуры Донецкой народной республики» на тимчасово окупованій території м. Маріуполя Донецької області.

З огляду на викладене, Солонін Ігор Петрович, 21.06.1978 року народження, підозрюється у добровільному зайнятті громадянством України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 ККУ України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

«ПОТОДЖЕНО»

Перший заступник керівника
Дівобережної окружної
прокуратури Донецької області
«дн» травня 2025 року

Влада ПОШКУРЛАТ

Євген ДАГЛІ

ПРАВА ПІДЗРЮВАНОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1) знати, у чиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вносились (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відмови;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) бути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості бути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

«__» _____ 2025 року о «__» годин «__» хвилин.

Захисник _____

—

«__» _____ 2025 року о «__» годин «__» хвилин.

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив,
права та обов'язки роз'яснив:

**Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГІУНП в Донецькій області
капітан поліції**

«__» _____ 2025 року

Влада ПОШКУРАТ